

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Основанъ въ 1891 година.

„Всички права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защити правдата“.

АДРЕСЪТЪ

За писма статии и редакционни:
До Редакцията.
За пари (въ бонуса и влиски)
До П. Бобчевски
РЕДАКЦИОННАТА И АДМИНИСТРАТИВНАТА
се помещават въ домъ Бобчевски,
№ 335, срещу Централната
градова градина.

Редакцията не отговаря за
съдържанието на публикуваните
материали. Писмата, които не
сж подписани, не се приемат.
Неуплатените редакционни
се връщат, сж платени
пощенските разходи.

Неплатени писма не се приемат.

Единъ брой 20 ст.

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника:
За година 10 л.
„ 6 мѣсеца 5 л.
„ въ странство за година 15 л.
„ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

На 4 стр. за цифер. редъ 20 ст.
„ 1 стр. 1 л.—
„ другитъ стр. 50 ст.
За обявленията на сѣд. приста-
ни се плаща по 10 ст. на дума,
ако се публикуватъ по три па-
ти, или по 5 ст., ако се публи-
куватъ само по единъ път.
За срочни (шестмѣсечни или го-
дишни) обявлениа се правятъ
важни отстъпки.

Абонаментътъ въ ПРЪВНАТА

Въсстановителъ на новъ абонаментъ
отъ началото на мѣсеца

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонаментъ има право да си достави загубени брой, но току, следъ
получаването на следующия брой. Инакъ, следъ туй време, плаща като за
„старъ“ брой, и то ако има.

Стопанинъ

П. Бобчевски.

Редакцията не неслъ за правило да не изпраща никакви поръчки, които
не сж придружени съ стойността.
За обявленията се плаща следъ първото публикуване.

АДВОКАТИТЪ

въ гр. Варна.

НИКОЛА Д. ДРАГУЛЕВЪ юристъ, бившии
членъ на окр. сѣдилища въ Севлиево и
Видинъ

ТОДОРЪ П. КОЛАРОВЪ запасенъ офицеръ,
бившии м. сѣдия, п. прокуроръ и членъ
на окр. сѣдилища въ Варна, Русе и дру-
ги и до сегашенъ адвокатъ.

Извѣстятъ, че се здружили да ад-
вокатствуватъ заедно и приематъ да во-
дятъ и защитаватъ всѣкакви чужди дѣ-
ла предъ всѣкиятъ сѣдилища на Кня-
жеството.

Работа, бърза, акуратна и честна.

Телеграфически адресъ:

Драгулевъ-Коларовъ.

3—629—2

АДВОКАТЪ

НИКИФОРЪ ГИНЕВЪ

Бившии Председателъ на Търновски и Варненски
Окр. Сѣдилища

приема да води и защитаватъ равенъ родъ
дѣла предъ всѣкиятъ сѣдебни инстан-
ции въ княжеството. За бѣдни безплатно.

Писалището му се намира въ къ-
щата на Андрико Гравария, срещу Те-
леграфо-Пощенската Станция.

3—68—2

ПО ВЪСТНИКА НИ.

Отъ нѣкое време насамъ нашии вѣст-
никъ побърка чувствително реда на из-
лизването си. Безъ да е имало у насъ
желание, било да спираме вѣстника си,
било да го осакатяваме чрезъ нередовно
издаване, полека-лека принудихме се да
го издаваме нередовно, до като вече за-
къснѣхъ повече отъ мѣсець. Наистина, много
частни работи на стопанина ни, както и
отъ нѣмайкиждъ намѣняването му въ ак-
тивно поддържане на вѣстника, правител-
ство следъ свалването на Стамбо-
лова, отнехъ твърдъ много отъ нуждо-
то време за вѣстника, та не можихме ни-
какъ да се грижимъ за него; но и не е
туй главната причина за нередовността
на вѣстника ни.

Знае се, че нашии вѣстникъ е въ
четвъртата си година. Отъ толкова време
насамъ събираниетъ сумми за абонаментъ
и обявления твърдъ рѣдко сж покривали
мѣсечниетъ разходи, защото нѣма рѣши-
телно никаква редовностъ въ плащането
на това, което се дължи вѣстнику, а
между туй расходътъ, неминуемо трѣбва
да се покрива, за да може вѣстникътъ
да бѣде редовенъ. — Въ надѣжда, че
кога-кога ще сполучимъ да съберемъ зе-
манкитъ си, ний рискувахме всичко, а
при туй земайкитъ ни постоянно се уве-
личихъ, вмѣсто да се намалѣтъ! — Па-
дането на Стамболова ни намѣри при една
сметка отъ 400 наполеона дългъ, а около
13,000 лева верещи. Дългътъ лѣжи на
гърба на стопанина ни, разбира се, и той,
прави-струва, постоянно се расправя съ
полици и лихви надъ лихви дори и де-
шенъ день. Туй, дългътъ е пакъ осигу-
ренъ за кредиторитъ, че иматъ кому я-

ката да държатъ, но вереситъ? Какво
да правимъ съ тѣхъ? Идѣше ни да упъ-
номощимъ въ всѣки градъ по единъ ад-
вокатъ, ва да ги събере, но пъкъ, като
гледаме списъка на неплатившитъ си
абонати, принуждаваме се да признаемъ,
че щомъ пристѣпимъ къмъ принудителни
мѣрки, ще останемъ съ много малко чи-
татели! Зеръ, нѣмаме работа съ какви-
годѣ личности, па и въ Стамболово врѣме
нищо 5% нѣмахме абонати службаци, а се
граждани, интеллигентна класа, и такъва
мѣрка би повредила на вѣстника твърдъ
много чрезъ разсѣрдяването и отпаване-
нето имъ. За туй, нашата работа е била
до сега се съ мѣлоб, съ добро.

Миналото лѣто нашии стопанинъ,
по съображения отъ досегашната си вѣст-
никарска практика, предложи въ Жур-
налистическия Конгресъ откриването въ
всѣки околнски градъ Вѣстникарска
Агенция за всичкитъ вѣстници и списа-
ния еднакво, та да може да се съби-
ратъ редовно и на врѣме абонаментитъ;
но на г-да членоветъ туй предложение
се отори цѣла! Америка: тѣ не бѣхъ
приготвени да посрѣщнатъ добръ таи
най-практична мѣрка, защото се оказажъ
твърдъ незнаючи болкитъ на печата, и
останъ до година рѣшаването му. На
самия ни стопанинъ, колкото и да може
да направи сжщото самостоятелно, ще му
коштува изъредни трудове, много пари
до откриването имъ и ходене всѣкъдѣ,
когато и отначало ще трѣбва да борави
само за своя вѣстникъ, до като убѣди
всички, че само този е цѣрѣтъ, лесенъ
и ефтинъ, когато е за всички заедно.

Много мислихме и мислимъ: какво
трѣбва да направимъ за въ полза на
вѣстникарската си трайностъ при добра
воля за работа? Тукъ вече не е работата
за капитали; защото ний имаме и капи-
талъ, работихме вече 3½ години върху
този вѣстникъ, но, колкото и капиталъ
да се туря за поддържането му, при
това бесистемно събиране на абонамен-
титъ, нищо не помага. Абонатитъ пла-
щатъ (ония които желажтъ да плащатъ),
но само когато отиде нароченъ човѣкъ
на краката имъ, за да поиска, а такъвъ
пращане нароченъ човѣкъ (агентъ) стана
много скъпо, около 50% отъ абонамента.
Да се увеличи за туй цѣната на вѣстника,
— е невъзможно, защото ще трѣбва да се
съгласява съ цѣвитъ на другитъ вѣст-
ници колко-годѣ.

Желателно ни е, да бждемъ повѣр-
вани отъ читателя, че не ни блязи само
за прѣпитанието на нашии стопанинъ.
Неговото прѣпитание, всѣкой се сѣща,
е много лесно нѣщо: една държавна служ-
ба и — толкова. Ако бѣше за прѣпита-
нието само, дешенъ день поне, стопа-
никътъ ни би билъ чиновникъ, спокоенъ,
безъ грижи, безъ обвинения въ подкупъ,
безъ това усилено занятие, което иска 14
очи на всѣка стѣпка, — въ името на спра-
ведливостта и печатната честъ, и съ
деновощни трудове. Не, работили сме
толкова време, привикнали сме се вече
съ този занаятъ, обичаме го, и желаемъ,
ако може, да го надържимъ поне до гроба,
ако не и до вѣка следъ насъ. Всѣки
обикнжтъ занаятъ е вече страсть. Слаби
отначало, по-силни послѣ, надѣваме се
да бждемъ полезни на ближния си, като
можемъ, разбира се, и да не ходимъ голи
и гладни, безъ всѣка друга работа.

За да бжде единъ вѣстникъ истин-
ски полезенъ, не зависи отъ нищо друго,
освѣтъ отъ уравновѣсването на расхода
съ прихода си. Прѣдставѣте си, на пр.,
че поставихме капиталъ отъ 200,000 лева

и открийме вѣстникъ ежедневенъ, който
съдържа всичко най-важно, най-ново, най-
потрѣбно, съ всѣки ежедневни свѣдѣния
върху вървежа на търговията въ сѣситъ,
тѣ, градоветъ, вървежа на политиката,
обща и мѣтна въ всѣки градъ у насъ,
всички телеграми и телеграфически спе-
циални кореспонденции, отлични редак-
тори, специалисти по равнитъ отдѣли.
Добръ, не-ли? И това е напълно въз-
можно, било съ готовъ капиталъ личенъ,
било съ акции доходни. Но, кажете: ще
ли плащатъ абонатитъ редовно 50 лева
всѣка година и колко заинтересовани
читатели имаме въ България? Кажете:
ще може ли вѣстникътъ да покрива тоя
расходъ? Ще се открийтъ за такъвъ
единъ вѣстникъ и агенции въ всѣки
градъ; но какво ще събержтъ? Върватъ
ли вий, че всѣки окръгъ у насъ ще даде
повече отъ 200 абоната — най-много ка-
наме? Е, имаме 22 окръга, по 200 аба-
ната, ставатъ 4400 души; по 50 лева,
всичко 220,000 лева! Каква, приамлива
сметка! Но я почитѣ да ги събирате
отъ тия 200 души по окръгъ! Единъ
ще плати „по-послѣ“, другъ „сега нѣ-
малъ пари“, трети „щѣлъ да прати на-
право“, четвърти „не плаща, защото го
билъ връщамъ“ (ама мѣже, вабѣлжте!)...
Да се исключатъ неплатившитъ, ще о-
станжтъ добри платци не повече отъ 2000
души. Тогава?

Вий ще кажете, че правимъ сметка
по съображения отъ нашии вѣстникъ,
когато пъкъ говоримъ за такъвъ дивенъ
вѣстникъ. Добръ; нека измѣне „Свобода“
да ни каже, покрива ли си е поне рас-
хода въ врѣме даже на върлото си гос-
подство? Не може да бжде такъво чудо
въ България при това събиране на аба-
ментитъ. Варимъ се въ тоя казанъ и
сметемъ да кажемъ тѣй.

Вѣстникарскитъ въпросъ у насъ не
е разискванъ и нему цѣрѣ никой не тър-
си. Когато, въ сжщностъ, вѣстникитъ сж,
които държжтъ въ респектъ правител-
ствата; тѣ сж, които сж спечелили правъ
на народитъ; тѣ сж, които темлятъ най-
много отъ вѣки вѣковъ и до сега; тѣ сж,
които откриватъ бжджето и тикатъ
умоветъ по извѣстна посока; тѣ сж, които
работжтъ главно и създаватъ ратници
въ жъртва на народнитъ идеи; тѣ сж
все и вся въ свѣта! Безъ печата никакъвъ
ратникъ нищо не може да помогне за
доброто на ближния си и на себе си, като
човѣкъ. И не само не се търси цѣрѣ за вѣ-
стникарството, но отгоръ се забатачва по-
вече. Извѣстни пасквили, щомъ виджтъ
нѣкой по-свѣстенъ вѣстникъ, който не
пада въ тѣхната каля, зачатъ се зала-
вятъ да го омаскарижтъ. Въ Стамболово
врѣме извѣстнитъ борци—вѣстници се
обвинихъ подкупени, въ туй число и
нашии вѣстникъ: руски рубли имъ ид-
вали съ параходи. Въ дешнѣо врѣме сж-
щитъ вѣстници се обвинихъ, че сж били
подкупени пъкъ отъ правителството. И
има наивни хора да върватъ, че не друго,
ама подкупени сж били и ний!

Така, вѣстникарството въобще въ
България се намѣри въ плачевно състо-
яние и въ близко бждже не се прѣд-
вижда нѣкаква радикална помощъ за по-
добриенето му. Не е чудно, следъовъ, като
гледаме, че вѣстникитъ никнжтъ като
гъби, а падатъ като листи на есень. На-
истина, всѣкакви вѣстници се появяватъ
и непотърсени отъ никого загубватъ се
много скоро; но има и добри вѣстници
и списания да сж се появявали и не сж
могли да надържжтъ постояннитъ си за-

губи, щомъ не можжтъ да покриватъ
расходитъ си.

Злѣ-добръ, ний въвохмѣ въ четвър-
тата година отъ сжществуването си и
наравихме вече надѣлоко въ загуби,
следъ като поставихме на нѣколко пѣти
новъ капиталъ срещу недостѣбранитъ си
абонаменти. И днесъ, ако бихме могли
да съберемъ ¼ отъ дължимото намъ, вѣ-
стникътъ не ще бжде въ загуба, ами
дори въ печалъ. Следъ дълги колебания
за бжджето на вѣстника, ний се мамимъ
пакъ съ надѣжди, че ще можемъ да съ-
беремъ поне въ бждже колко-годѣ ви-
манкитъ си и, ако останемъ пакъ въ за-
губи, поне да бждемъ въ по-малъ загубъ
мѣръ. Надѣждата ни е въ туй, че сега
вѣстникътъ ни не ще може да се прѣ-
сѣдва отъ властѣта, както имаме неща-
стиего да търпимъ до падането на
Стамболова, и по тѣзи причина ще имаме
възможността свободно да се валъ нимъ
за земайкитъ си и за по-пълното распро-
странение на вѣстника. Отъ друга стра-
на пъкъ, като сме се убѣдили, че този фор-
матъ на вѣстника изисква разходи, които
не отговарятъ на прѣвиденитъ приходи,
по причина на сравнително малката цѣна
при малкото добри платци, рѣшихме да
се погрижимъ за да удвоимъ издаването
— работа, която ще изиска само едно малко
увеличение на персонала и равнѣси отъ
това, което сега се изисква въ сравнение
съ уголъмената цѣна и по-високото то-
гава събиране на абонаментитъ (не е
се-едно, ако агентъ ходи да събира 5 или
10 лева и ако ходи да събира повече отъ
10 лева: едни и сжщитъ равнѣси ще
падатъ безсѣмѣйно въ по-малъ раз-
мѣръ, когато се взематъ повече пари).

По тоя си начинъ ний виждаме на-
дѣжда за сполука.

И приемаме го, като залагаме още
веднѣжъ новъ капиталъ. Тукъ ни хрумна
за „подкупа“, който ни се прищелъ, и
като мислимъ, че може да има хора да
върватъ въ това обвинение, общаваме
се тържествено да обявимъ частнитъ
сметки на стопанина, за да махнжтъ
тия мръсни уста. Това ще можемъ да
направимъ къмъ Коледа или Новогоди-
на, защото, съгласѣте се, частнитъ смет-
ки не сж шегъ, за да можжтъ да се из-
насятъ въ всѣко врѣме на пазаръ. Тогава
ний всичко ще обяснимъ, дори и прича-
ната, която не ни позволява да ги оби-
вимъ още днесъ. Сметкитъ ни стомятъ
тѣй, че по онова врѣме не ще ни прѣди
обявяването имъ. Загуй, добръ ще на-
правжтъ калнитъ уста, да взематъ актъ
отъ това ни общание и да си даджтъ
малко зоръ, за да потърпжтъ до тогава.
Ний сме били и сме откровенни—всѣкой
ще се убѣди, ще не ще, въ думитъ ни,
защото ще извлѣемъ съ безспорни доку-
менти, които не можжтъ нито да се фал-
шифициратъ. Тогава и всѣкой ще може
свободно да критикува. Още малко, про-
чее, търпѣние върху туй.

Удвоаването на издаването — два
пѣти въ седмицата — ний още сега не
можемъ да опрѣдѣлимъ кога ще напра-
вимъ точно; но до единъ-два мѣсеца ще
го направимъ вече. Равни комбинации
имаме за полезното удвоаване, и имаме
да избираме и приготвимъ това подобре-
ние на вѣстника.

Молимъ, на свѣржжжъ, най-убѣдите-
лно г-да платившитъ абонати, да не ни
укориватъ за досегашната неаккуратно-
стъ, като сж извѣстни за трудноститъ,
които ни спѣватъ.

ВЪРХОВНАТА СМЪТНА ПАЛАТА.

Едно служебно скарване е станало между Министерството на Финансите и Върховната Сметна Палата върху правата на едното и другата по отношение надзора, както и върху добрия вървеш на службата, която е възложена на Сметната Палата, като върховно тѣло, съ длъжност да пѣ-вѣ-ява и бди за законното харчене въ народната пара по бюджета. По сжщността си, спорът на тия високи учрѣждения не е маловажен и заслужава пълно вниманието на данѣкоплатеца.

Извѣстно е всѣкому, че главнитѣ чиновници въ Сметната Палата, се уволняват по рѣшение отъ Народното Събрание, а не отъ правителството. Причината на този редъ е очевидна: Сметната Палата, по желанието на законодателя, трѣбва да стои съвършено независима отъ правителството, защото има за длъжност да контролира именно правителството, да ли то събира приходитѣ и произвежда расходитѣ съгласно съ приетия отъ Народното Събрание бюджетъ. Дѣто ще се каже, Върховната Сметна Палата е твърдѣ високо учрѣждение и нашия данѣкоплатецъ има само това учрѣждение за гаранция, че тѣй жѣсно плащанитѣ му пари за държавнитѣ нужди не ще се злоупотребяватъ, а ще се харчатъ редовно, споредъ както ги назначи пакъ народътъ—прѣдставителството му.—Това тѣй важно и високостояще учрѣждение у насъ сжществува вече отдавна, отъ десетина години, и ако се вслушаме въ народната мѣлва, ва да ли е оправдавало то това най-важно довъррие отъ българския данѣкоплатецъ, не ще можемъ да не чуемъ едно именце „Дембел-хане“, съ което нече то е сполучило да се кръсти. Да, Върховната Сметна Палата носи име въ обществото „дембел-хане“, което на български ще рече: „Домът на мързеля“. Любопитно и небезинтересно, наистина: толкова учрѣждения има въ България и ни едно отъ тѣхъ да не получи такова име, та най-важното и най-довѣренно учрѣждение да се намерятъ да вземе това недостойно име!

Съ това „дембел-хане“ г. министър на финанситѣ Ив. Ев. Гешовъ се е скаралъ още на мѣсеца отъ вѣтхиванѣто си въ министерството. Да разправимъ какъ. Въсѣка година Върховната Сметна Палата е длъжна да дава Докладъ до Народното Събрание за дѣятелността си по прѣвърката на изпълняванитѣ бюджети. И тѣзи година Палатата е сторила този най-великъ свой трудъ. Въ тѣзи годишния ѣ докладъ за бюджета на 1892 год. Палатата излага официалнитѣ прѣписки по спора си съ г. министъ; тамъ ги намѣрваме и ние. (Бѣлѣжница: Палатата не излага подъ редъ споровѣтъ си по дата, а—по своя кѣтъ. Тѣй, на пр., вмѣсто да захваща отъ спора си, почиватъ съ министерското писмо № 29829 съ дата 26-й Юлий т. г., по поводъ нередовността при вивата на платежнитѣ заповѣди и др., Палатата захваща отъ спора, почиватъ съ писмо № 33373 съ дата 24-й Авг. т. г., върху ревизията! Защо тѣй? За ефектъ, види се, като почне отъ тамъ, дѣто изглежда да има повече право!)

Г-нъ Министъръ Гешовъ пише на г-на прѣдсѣдателя на Сметната Палата съ дата 26-й Юлий т. г., че неговий инспекторъ финансовъ и пом. началника на отдѣленieto по обществената отчетностъ му донесли за нередовности: Сметната Палата не прѣвържала на врѣме сметнитѣ; тя не обръщала внимание при вивата на платежнитѣ заповѣди, да ли тѣ сж издадени на законно основание; тя не надвиравала достатъчно докладнитѣ си и тѣ не турѣла на врѣме въ изпълнение рѣшенитѣ си, а ги държала по 5—6 мѣсеци. Г-нъ министъръ изразява желание, щото да се взематъ отъ г. прѣдсѣдателя нуждитѣ мѣрки за редовна работа, та Палатата да стои на висотата на положението си (демекъ, да не е „Дембел-хане“...)

Мѣлчи г. прѣдсѣдателятъ. На 22-й Августъ т. г. г. министъръ издава приказъ, съ който вѣлага на секретаря си да произведе ревизия въ отдѣленията на Министерството и въ Върховната Сметна Палата. Отъ тоя приказъ се изсипа на 24-й Августъ прѣписъ за знание на послѣдната, и г-нъ прѣдсѣдателятъ още на втория денъ, 26-й Августъ, бързо-бърво отговаря на министъра, че общото събрание на Палатата не допушало никакво право нему да прави ревизия на Палатата, защото Палатата е независимо учрѣждение, оградено отъ „всѣко влияние на правителството“ и има кому да отговаря. Хе, чакъ слѣдъ туй, на 13-й Септември, прѣдсѣдателятъ на Палатата отговаря на министъра, по писмото му отъ Юлий, за нередовности въ службата на Палатата, като не признава никакви нередовности, искарва свѣдѣнията на министъра за „невѣрни“ и изразява убѣждението на Палатата, че тя не била да ла поводъ да се мисли, че не стои на висотата на положението си. На 22-й Септември министърътъ праща въ Палатата прѣписъ отъ постановление, вето въ Министерскиятъ Съвѣтъ, че финансовий министъръ има право да ревизира Палатата въ административно отношение. Палатата иска мотивитѣ на министерския докладъ, даденъ въ Министер. Съвѣтъ; министърътъ отговаря, че не сж нужди; Палатата свършва съ отказъ за ревизията.

Има и още едно споренѣ, че министърътъ назначилъ въ Палатата нѣкого си Славова за приврѣмененъ докладчикъ, а прѣдсѣдателятъ на Палатата не го приема, като опороченъ, и иска назначението на отъ него прѣдставения Д. Начевъ, съгласно Закона, който казва, че такива се назначаватъ отъ министъра, но по прѣдставление отъ Палатата. Това той пише вече на 2-й Септември т. г.

Да се спрѣмъ на тия спорове или, по-добъръ, само на спора за правото на ревизия въ Сметната Палата.

На прѣвъ погледъ върху този споръ, прѣдставя се възражението на Палатата за справедливо и законно. Истина е, че Законътъ за Палатата не прѣдвизжда право на министъра, да прави у нежъ ревизия. Нѣщо повече: Палатата е учрѣждение независимо отъ правителството и това да бѣде тѣй е очевидно и желанието на законодателя. Слѣдъ, отъ гледната точка на Палатата, тя е права. Но, повѣчко като се вѣдлочи човѣкъ въ въпроса, дохожда да заключи, че пѣкъ подобно едно положение, каквото се създава съ тая гледна точка на Палатата, е немислимо, дори абсурдно. Въ закона за Палатата, наистина, нѣма прѣдоставено право за министъра, да жъ ревизира, но пѣкъ таковъ необходимо право не е дадено никому! Какъ тѣй, да остане Палатата съвършено безконтролна, съвсѣмъ независима? Въ България ний знаемъ само една безконтролна властъ, споредъ Конституцията. Тя е съдебната, която се олицетворява, въ висша инстанция, отъ Върховния ни Съдъ. Да ли таковъ е било желанието, волята на законодателя и за Палатата? Възможно ли е туй? — Абсурдъ! Нашата държава е конституционна; то значи, че у насъ е прието по начало довъррието къмъ властовитѣ личности, освѣтъ къмъ сѣдитѣ, и, слѣдовъ, контролиранѣто имъ постоянно. А, между туй, явява се у насъ друго едно учрѣждение, което не се подчинява на никакъвъ контролъ, защото въ закона му нѣмало такова нѣщо! Добъръ, ами че ако отиде и прѣлото Народно Събрание въ Палатата, или самъ Князътъ, —най-върховнитѣ власти—за да ревизиратъ, пакъ ще може да имъ се каже, че въ закона нѣма такова нѣщо!—Трѣбва да приемемъ, по принципъ, че Палатата подлѣжи на ревизия, макаръ това изрично да не е писано въ Закона ѣ. Инакъ не може нито да бѣде! Трѣбва да приемемъ, значи, че аргументътъ на Палатата, —за нѣманѣто такъвъ контролъ върху ѣ въ закона, който билъ прѣдвиздалъ „подробно“ нейнитѣ права и длъжности, и че всѣчко, отнасящо се до вѣтрѣшното ѣ устройство, било подъ компетентността на Общото ѣ Събрание—е несъстоятеленъ.

Но кой е ревизорътъ на Сметната Палата въ административно отношение?

Когато нѣма изрично искавана волята на законодателя, тя се търси по общия духъ на закона или на законодателството въобще, по аналогия съ други закони, по логика, по система, по наука и пр.—У насъ, обикновено, за ревизията има прието правило, да се прави тя отъ началството на лицето или учрѣждението, въ административно и чисто служебно отношение, а въ финансово отношение това право е прѣдоставено на финансовитѣ чиновници, ревизията на които нѣма рѣшително никакво „влияние“ върху лицето или учрѣждението, както, на пр., въ съдебнитѣ учрѣждения за финансовата частъ. Въ дания случай, въпросътъ се рѣшава съ изнамѣрванѣто началството на Върховната Сметна Палата, ако ще да си е тя и „върховна“.

И тѣй, кой е началство на Палатата?

Кому се подчинява тя? Безспорно: на Народното Събрание. Нему прѣдставлява тя докладъ за своята дѣятелностъ, съгласно Закона си. Но това подчинение, и по духа, и по буквата на Закона, е само служебно, т. е. по изпълнението на назначението, опрѣдѣлено въ чл. 1 на Закона. Да се допусне началството на Народното Събрание върху Палатата и въ пълно административно отношение—ще бѣде една безсмислица, нѣщо безцѣлно; защото, прѣди всѣчко, Народното Събрание, споредъ Конституцията, нѣма и не може да има административни спѣтоспособности и права. То си служи съ интелектуални и прѣдложения, но не и съ специални административни работи и ревизии на учрѣждения, па макаръ и на министерства, защото особено ревизиитѣ се явяватъ сами отъ себе си съ избирателнитѣ периоди изъ висшитѣ учрѣждения. Народното Събрание, като най-върховно тѣло, има длъжностъ да ревизира само себе си, бюрото си, защото нѣма кой другъ да взрѣи туй. Ако бѣше, и най-сетѣй, Народното Събрание пѣлно административно началство на Палатата, то щѣше да запази исключително всѣчки права и работи само за себе си. А Събранието е раздѣлило административнитѣ работи за Палатата съ правителството, съ изпълнителната властъ. Членъ 3 ѣ отъ Закона за Палатата гласи тѣй:

„Прѣдсѣдателятъ и съвѣтницитѣ се назначаватъ отъ Негово Височество по доклада на прѣдсѣдателя на Министерскиятъ Съвѣтъ; а се отчисляватъ по исканю на недовѣрие отъ страна на правителството или на Народното Събрание; по и въ двата случая по рѣшенieto на послѣдното, т. е. на Народното Събрание“.

Става безспорно отъ този членъ, че Сметната Палата по дѣлата си зависи отъ Народното Събрание, но, запазено е право и за правителството да искава довъррие и недовѣрие къмъ чиновницитѣ на Палатата. А това право не е никакъ маловажно—всѣкой го разбира. Нашиятъ законодатель въ тоя случай не билъ простъ; както много пактисе е показвалъ, и ний съ гордостъ констатираме туй. Разбираме го, па вѣроятно и всѣкой читателъ добъръ го разбира. Законодателятъ знае, че въ Сметната Палата има да се съхраняватъ документитѣ по изпълнението на приходъ расходния бюджетъ. Именно, честността и патриотизмътъ на ония лица—министритѣ—които взематъ довъррието на Народното Събрание и изпълняватъ бюджета, блѣщи или се черни въ архивитѣ на Сметната Палата. По тѣзи причина, ва да ограда Палатата отъ опасността, да стане слѣпо оръдие на правителството, законодателятъ го осигурява, съ да не може да зависи отъ правителството, отчисленieto на главнитѣ чиновници. За да ограда още опасността, че може Палатата да се сдружи съ правителството за беззакония, създавъ бламъ отъ Народното Събрание. А за да не може нито и Палатата да диктува на правителството и да врѣди на самата работа, както и да има необходимото законно съгласие между тия двѣ учрѣждения, създавъ право и на правителството, да искава своето довъррие, па и самъ то да ги назначава. Поставена въ тия рамки, Палатата е принудена да функционира правилно. Такова е, безъ съмнѣния, вѣтрѣшното съобрѣжение на законодателя. Палатата по тоя начинъ е поставена между двѣ сили, които го контролиратъ—една отъ своя позиция. Ако това не е тѣй, явява се питанье: защо е допустително тогавъ това право на правителството, да искава недовѣрие? Не трѣбва да испущаме прѣдъ видъ и това важно за въпроса начало: правителството и камарата, въ силата на народната воля чрѣвъ избиритѣ, постоянно се смѣняватъ, а контролътъ на бившия избирателенъ периодъ се намѣрва въ Сметната Палата. По тоя редъ, Парламентаризмътъ се отразява и на Сметната Палата, която възможно е да не се ползува съ довъррието и на промѣнитѣ Народно Събрание и Правителство, имѣюща естествена задача, да прѣвърятъ и видѣтъ бившето управление въ архивитѣ на Палатата.

Близко сме вече до развръската. Правителството или Министерскиятъ Съвѣтъ, въ правото си, да изразява довъррие или недовѣрие къмъ Палатата, ще търси источници, основание за довъррие то или недовѣрието си. Защото правото му на довъррие и недовѣрие не може да не се обазрва и съ правото да изучи и намѣри основание било ва, било противъ,

довѣрието. Да имашъ право да казвашъ „вѣрвамъ“ и „не вѣрвамъ“, а да нѣмашъ право да увнавашъ защо—то ва е равносилно, да нѣмашъ никакво право. Значи, прочее, че правителството, край даденото му право (което може да става и длъжностъ, както е въ случитѣ) отъ чл. 3, е въ законното право да изучи дѣлата на Сметната Палата. Съ други думи, правителството, макаръ и да не е прямо началство на Палатата, има съ законъ една свързка къмъ нежъ, и—свързка на прѣвзходство, съ правото на довъррие и недовѣрие. Заключение: Правителството е правосенното началство на Палатата, безъ непосредствено рѣшающе право въ дѣлата ѣ, но съ административно право, да слѣди и зие дѣтелността ѣ.

Министъръ Гешовъ е новъ. За дъ него стои едно осемгодишно управление, което е компрометирано въ народа, като разсипническо, расточително. Всевъзможни кредити, дори съ фалшиви имена, какъвто е, на пр., потераджийскиятъ, сж отпускани въ бившето врѣме и, нѣма съмнѣния, сж оправдани, а всѣкитѣ тѣзи оправдания сумитѣ изъ архивитѣ на Сметната Палата. Конституционна длъжностъ е, когато дойде ново правителство, да контролира дѣтелността на бившето. Това е то—ревизията на висшитѣ политически учрѣждения. Прѣдугаждаме, че това ще е и основанието на министъра, да иска ревизия въ Сметната Палата. За да може министърътъ да се проявѣе, ама ли довъррие или не, необходимо му е да изучи дѣлата на учрѣждението, едноврѣменно, и дѣлата на бившето правителство; а това какъ може да стане—въ каква форма законна? Не ли въ ревизия?

Ето, споредъ насъ, правото на Финансовий министъръ да прави ревизия на Сметната Палата. Палатата отговаря съ нѣкакво „алиалине“, че било то оградено отъ правителството, по закона. Може ли тя да развѣе и покаже какъко „влияние“ може да има една ревизия отъ министъ у нежъ? Койлото е „влиянието“ на финансовия чиновникъ върху извѣстенъ сѣдъ, когато ревизира отчетността у него! Или ако това „влияние“ Палатата разбира въ смисълъ, че може вслѣствие на туй правителството да изрази недовѣрие у чиновницитѣ ѣ, тогавъ не можемъ и помогна, защото, това е законъ. Споредъ нашето скромно мнѣние, всѣкото страшно за Палатата бѣдѣще „влияние“ отъ ревизията на министъ ще е само туй, че Палатата въ бѣдѣще ще прѣстане да се нарича „Дембел-хане“...

П. Б-й.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

ВЪТРЕШНИ.

— Намѣрихме за прилично да почетемъ нѣкой г-да, които слѣдъ падането на Стамбула сж се появили въ управлението на нашитѣ политически и обществени дѣла изъ градоветѣ, като ги поканимъ да се запишѣтъ за абонати на вѣстника ни. Съ тая цѣль испращаме имъ отъ настоящия си брой и ги молимъ, ако не желаятъ да се запишѣтъ между абонатитѣ ни, де сторѣтъ поне труда да ни повѣрѣтъ политически си брой, за знание на Административния ни. Молимъ, при туй, да не считатъ тая ни постѣжка за натрапване, та послѣ да ни отговарятъ, че не сж, се записвали абонати, за да плащатъ. Ний се надѣваме на помощта имъ съ абоната ѣ и за туй имъ пращаме. Исплащанѣто на абоната ѣ си тѣ могатъ да направѣтъ въ мѣстната телеграфо-почтенска станция урѣвъ 10 левенъ бонѣ, или на пътующитѣ ни агенти.

— Агентътъ ни, г. Ст. Кожухаровъ, е уволненъ отъ тая длъжностъ на 18-й Октомври т. г. и прѣстава да се ползува съ нашето довъррие.

— Емиралната Каса на чиновницитѣ се унищожавя и внесениитѣ имъ до сега сумми за нежъ ще се повѣрѣтъ заедно съ лихвитѣ имъ. Такавъ единъ законопроектъ е вече внесенъ въ Нар. Събрание.

Добъръ ли става или вѣлъ—туй се вижда отъ расположението на самитѣ чиновници, за които се е била създава тая каса. Чиновницитѣ се радватъ на тая мѣрка и това е достатъчно, ва да се разбере, добъръ ли или вѣлъ се прави съ унищожението ѣ, безъ да се прибѣгва къмъ други нѣкакви мотиви.

— Внесенъ е въ Народното Събрание законопроектъ за земледѣлческитѣ каси. Този законопроектъ намъ не ни харесва. Много пактисе си задавали въпроса, какъ да се подобрѣтъ нашитѣ земледѣлчески каси; но безъ естѣни пари нищо не помага и, споредъ нашето мнѣние, по-добъръ е да не се бѣрка, когато не ще може да се помогне както трѣбва.

— Внесенъ е въ Народ. Събрание законопроектъ за пенсийта на чиновницитѣ и учителитѣ. Въ него има повече справедливостъ, въ сравнение съ досегашнитѣ, по има пакъ и нѣкоя

Отъ Сждебенъ Пристави при Вар. Окр. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2806

Подписаний Г. Захариевъ, Сждеб. Приставъ при Варненския Окржж. Сждъ, на I. Градският Участък, на основание чл. чл. 1021 — 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Черно-Море“ ще почне публичната продажба на долъзначения имотъ и ще се продължава 31 день, слѣдъ това ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, въ канцелярната си въ гр. Варна, ще продавамъ втория имотъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Дима Н. Пудовъ отъ гр. Варна, а тѣ сж: Едно лозе състояще два (2) декара и 45 кв. метра, находяще се въ Варненскитъ лоза, въ мѣстността називаема „Кемеръ-Дере“, между сѣсѣдитъ Димитръ Станчевъ, Кундураджи Пандели и отъ двѣтъ страни имать, добръ работено.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искъта на Ламбрини Маркова отъ гр. Варна по изпълнителния листъ № 528 отъ 6-й Мартъ 1893 год. на Козлуджанскій Мир. Сждъ, състоящъ се отъ 140 лева и др.

Надаването ще почне отъ оцѣнката 325 лева.

Интересующитъ се могатъ да видятъ книгата по продажбата всѣки пришественъ день и часъ, въ канцелярната ми.

Гр. Варна, 16 Септември 1894 год.

Сжд. Приставъ: **Г. Захариевъ.**

3—621—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2718

Подписаний Н. Г. Сапунджиевъ П. Сждебенъ Приставъ при Варненския Окр. Сждъ, на II Добричскій участък, на основание чл. чл. 903—950 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че на 29-й Ноември 1894 год. часа въ 9 прѣди обѣдъ прѣдъ „Шадравана“ въ градъ Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ движими имущества, принадлежащи на Марко Стояновъ Солаковъ отъ с. Кадново, а тѣ сж: 1) Два вола, оцѣнени за 150 л., 2) Два вола, оцѣнени двата за 140 лева, и 3) (31) тридесетъ и една овца отъ които тритъ козове заедно съ единадесетъ агнета заедно (една овца съ агне) по 12 лева а останалитъ (19) деветнадесетъ овци безъ агнета по 10 лева.

Тѣзи имущества ще се продаждатъ за удовлетворение искъта на Серафимъ Николовъ отъ гр. Добричъ по изпълнителния листъ № 480 отъ 24 Мартъ 1894 год. на II Добричскій Мировий сждъ състоящъ се отъ 433 лева лихви и други разноски.

Надаването ще почне отъ оцѣнката. Интересующитъ се могатъ да се явятъ на означенъ день и часъ, на мѣстото и да наддаватъ.

Гр. Добричъ 5-й Ноември 1894 г.

II Пом. С. Приставъ: **Н. Г. Сапунджиевъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2712

Подписаний Н. Г. Сапунджиевъ П. Сждебенъ Приставъ при Варненския Окржж. Сждъ, на II Добричскій участък, на основание чл. чл. 903—950 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че на 29-й Ноември 1894 год. часа въ 9 прѣди обѣдъ прѣдъ „Шадравана“ въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитъ движими имущества, принадлежащи на Калчо Д. Вълчевъ отъ с. Сердиментъ, а тѣ сж: (3) три копия оцѣнени по 150 л.

Тѣзи имущества ще се продаждатъ за удовлетворение искъта на Скъби Игнатовъ поврѣнникъ отъ гр. Добричъ по изпълнителни листове № № 581 и 1007 отъ 9 Май 1892 г. и 29 Августъ 1893 г. на II Добричскій Мировий сждъ състоящъ се отъ 266 лева 38 ст. др. 43 л. 15 ст. лихви и др.

Надаването ще почне отъ оцѣнката. Интересующитъ се могатъ да се явятъ на означенъ день и часъ, на мѣстото и да наддаватъ.

Гр. Добричъ 5 Ноември 1894 г.

II П. С. Приставъ: **Н. Г. Сапунджиевъ.**

Варна. — Печатница на Хр. Н. Войниковъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2821

Подписаний Г. Захариевъ, Сждеб. Приставъ при Варненския Окржж. Сждъ, на I Градският участък, на основание чл. чл. 1021, 1025 и 1037 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Черно-Море“, ще почне публичната продажба на долъзначения имотъ и ще се продължава 31 день, слѣдъ това ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ въ канцелярната си въ гр. Варна, ще продавамъ втория имотъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Дима Н. Пудовъ отъ гр. Варна, а тѣ сж: Едно лозе състояще два (2) декара и 45 кв. метра, находяще се въ Варненскитъ лоза, въ мѣстността називаема „Кемеръ-Дере“, между сѣсѣдитъ Димитръ Станчевъ, Кундураджи Пандели и отъ двѣтъ страни имать, добръ работено.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искъта на Енчо Н. Кацовъ отъ гр. Варна по изпълнителния листъ № 1965 отъ 3 Априлий 1894 г. на I Варнен. Мировий сждъ състоящъ се отъ 441 лева и др.

Надаването ще почне отъ оцѣнката 300 лева.

Интересующитъ се могатъ да видятъ книгата по продажбата всѣки пришественъ день и часъ, въ канцелярната ми.

Гр. Варна 19-й Септември 894 г.

Сжд. Приставъ: **Г. Захариевъ.**

3—622—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4006

Подписаний Помощникъ Сждебенъ Приставъ при Варненския Окржж. Сждъ на Варненския Окол. Участък, на основание изпълнителния листъ № 632 отъ 14 Мартъ т. г. издаденъ отъ II Варнен. Мировий Сждия, въ полза на Пенчо Поповъ отъ с. Вѣлево, (Варненска Околина), противъ Атанасъ Куртевъ отъ сжщото село за 235 лева, лихви и др. разноски, и на основание чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Черно-Море“ и до 31 день, слѣдъ това ще правонадаване 5% въ 10 дѣни въ канцелярната си въ гр. Варна ще произвѣдъ публична продажба на слѣдующитъ дължикови недвижими имоти, всѣки въ землището на село Вѣлево а именно:

1) Една нива отъ 10 декара и 5 ара, въ мѣстността називаема „Долни Бостани“, оцѣнена за 100 лева; 2) Нива, отъ 6 декари и 6 ара, въ мѣстността „Горни Бостани“, оцѣнена 45 лева; 3) Нива, отъ 4 декара и 6 ара, въ мѣстността „Пенчови парчи“, оцѣнена за 26 лева; 4) Нива отъ 3ри декара и 4 ара, въ мѣстността „Картач-Ювасж“ оцѣнена за 30 лева.

Надаването ще почне отъ оцѣнката. Интересующитъ се могатъ да прѣгледатъ книгата по продажбата всѣки пришественъ оенъ и часъ въ канцелярната ми.

Гр. Варна, 1-й Ноември 1894 г.

П. Сждеб. Приставъ: **Н. Н. Кутевъ.**
(3—651—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3394

Подписаний Сждеб. Приставъ при Варненския Окр. Сждъ, на основание Исполнителния листъ № 807 отъ 18-й Априлий 1892 год. издаденъ отъ I Мировий Сждия въ полза на Гарабетъ Симонянъ отъ Варна, противъ Варненска Марке Х. Маркъевъ за 160 лева, лихви и др. тазноски и на основание чл. чл. 1021 — 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници ще почне и продължава публичната продажба на долъзначения имотъ 31 день, слѣдъ той срокъ ще има правонадаване 5% въ десетдневенъ срокъ, принадлежащъ на дѣлтъника Марке Х. Маркъевъ, въ Канцелярната ми въ гр. Варна ще се произвѣде продажбата му, той е: Самъ 1/2 частъ отъ една къща и до нея едно малко дюгечче, находящи

се въ гр. Варна, II уч. No. 959, мѣжду сѣсѣдитъ: Гарабетъ Х. Маркъевъ, ладжи Георги, дюгеча No. 571, Гарабетъ Пусебукъ и пѣтъ, къщата е построена на около 56 кв. метри, а дюгечето — на 16 кв. метра дюгеча и къщата се съ по двѣ стаички и всѣчки полусѣборени и съставени отъ прогилтъ вѣхтъ дървено-керемиченъ материалъ, покривъ керемиденъ, съ дворъ отъ около 30 кв. метра, оцѣнена седмата частъ за 428 лева, отъ поитъ цѣна ще почне продажбата.

Интересующитъ се могатъ да се явятъ въ канцелярната ми въ гр. Варна, всѣки пришественъ день и часъ за прѣгледане книгата по продажбата.

Варна, Ноември 9-й 1894 год.

Сжд. Приставъ: **Г. Захариевъ.**
3—652—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4094

На основание оцѣнѣнието No. 206 отъ 22 Февруарий т. г. на Варненския Окр. Сждъ, съ косто позволява да се продаждатъ двѣ части недвижими имоти останали отъ умрѣлия Енчо Дончевъ, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще произвѣдъ публична продажба съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство на слѣдующий имотъ: лозе отъ четири декари въ Варненскитъ лоза, мѣстность „Шашкынъ“ сѣсѣди: Ив. Петровъ, Фуцуджи Ставри, Абаджи Тодоръ и Бояджи Георги.

Продажбата ще произвѣдъ въ канцелярната си, желающитъ да купятъ рѣшеното лозе, нека се явятъ прѣзъ оцѣнѣния по горѣ срокъ.

Гр. Варна, 14 Ноември 1894 г.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Н. Кутевъ.**
3—653—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4098

На основание изпълнителния листъ No. 1877 издрденъ т. год. отъ Козлуджанскій Мировий сждия въ полза на Зисо Георгиевъ отъ с. Девия, противъ Атанасъ Кавалджиевъ отъ селото Сюмъ-Бей, обявявамъ, че отъ денятъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето до 31 день ще произвѣдъ публична продажба, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ граждансето сждопроизводство на слѣдующитъ отътѣпковни имоти: 1) Къща, заедно съ хамбаръ, плѣвникъ, сая и дворъ около три декари, при сѣсѣди: Митю К. Бѣевъ, Костадинъ Димитровъ и пѣтъ. Първоначално прицѣнена за 200 лева. 2) Нива 4 декъ въ землището на сжщото село мѣстность „Бюлюкъ“, сѣсѣди: Митю и Костадинъ Пѣви — 16 лева.

Продажбата ще изврши въ канцелярната си въ гр. Варна. Желающитъ да ги купятъ, нека кя явятъ прѣзъ оцѣнѣния по горѣ срокъ.

Гр. Варна 14-й Ноември 1894 год.

П. Сжд. Приставъ: **Н. Н. Кутевъ.**
3—655—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3181

Подписаний Помощникъ Сждебенъ Приставъ при Варненския Окр. Сждъ на II участък, на основание чл. 1004, 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване въ в. „Черно-Море“, продажбата ще се продължи тридесетъ и единъ день на долъзначенъ имотъ, и въ десетъ дневенъ срокъ съ правонадаване 5% вързу послѣдната цѣна. Една къща находяща се въ Варна, III участъкъ № 449, построена отъ простъ дървено-прѣстонъ материалъ, само двѣ стаи, покривъ керемиденъ, постройката заедно съ дворното мѣсто около 150 квадратни метри между сѣсѣди: Руджи Хасановъ, Алишъ Куртоглу и отъ двѣтъ страни пѣтъ. Помѣжката къща отътѣпната Мюневеръ Аджемъ Реджебова притежава я по наследство отъ покойния си мжъ, ще се продаде за удовлетворение искъта на Айше Сюлейманова по изпълнителния листъ № 894—94 г. на III Варненскій Мировий Сждия отъ 494 лева, първоначална цѣна 400 лева.

Желающитъ да я купятъ свободни се всѣки пришественъ день да прѣгледатъ книгата по продажбата въ канцелярната ми.

Варна, 12 Ноември 1894 год.

П. Сжд. Приставъ: **Д. Златевъ.**
3—657—1

Илюстрираното Списание

„СВѢТЛИНА“

павърнива наскоро IV-та си годишнина и ще почне V-та въ сжщия голѣмъ форматъ съ разнообразенъ цѣненъ материалъ: наука, искусство, белетристика, индустрия, биография, забавления и изящни картини. Абонаменти за V-та год. ще се приемятъ исключително въ прѣдплата.

Течения отъ I, II, III и IV год. на „Свѣтлина“ се намиратъ само въ книжарницата на Пенчо В. Спасовъ, при хотелъ „България“, въ София.

НОВО ИЗВѢСТІЕ

на четиритъ читанки за долний и средний курсъ на основнитъ училища.

отъ

Н. В. САРАНОВЪ.

Това издание на читанкитъ е корено прѣработено. Статиятъ въ всѣка една отъ тѣхъ иматъ правственено-вѣсително съдържание и сж нагодени по концентрически начинъ. Този начинъ е запазенъ тѣ сжщо и между материяса на една и друга читанка. При това материалътъ на всѣка читанка стои въ свързка съ тия понятия и знания отъ учебнитъ прѣдмети, съ които понятия и знания ученицитъ отъ основнитъ училища трѣбва да се запознаятъ, съласно исканията на програмата. При подбора на статиятъ гледало се е още, щото дѣцата, съгласно възрастта имъ, постепенно и по нагледенъ пѣтъ, прѣзъ читанката, да се въвождатъ и запознаватъ съ книжовния азыкъ, както той се прѣдставя въ достижимтъ за дѣцата произвѣдения на нашитъ писатели.

Пловдивъ, 15-й Октомври 1894 г.

отъ книжарницата на
Хр. Г. Дановъ.
3—648—1

НЕКРОЛОГЪ

Съ голѣмо прискърбие и съ сжрушено сърдце извѣстяваме на роднини, приятели и познаници, че обичния ни съпругъ и татю,

СЛАВИ ПЕТРОВЪ

слѣдъ тримѣсечно болдуване, прѣдаде Богу духъ на 30 й Септември въ най-цвѣтущата си 37 годишна възраст, като ни остави въ неутешима скръбъ и вечно да го оплаваме.

Вечна ти память и лѣгка ти прѣстъ позабравимни, Славе!

Гр. Ос.-Пазвръ, Октомври 1894 г.

Съпруга: **Иванка Ноева.**
Дѣцери: **Донка и Райна.**
1—646—1

Отговорникъ: **П. Чебай.**